

YOZGAT

bul 1981, s. 341; Necati Fahri Taş, *Millî Mücadele Döneminde Yozgat*, Ankara 1987; Yunus Koç, *XVI. Yüzyılda Bir Osmanlı Sancağı'nın İskân ve Nüfus Yapısı*, Ankara 1989; a.mlf., "Bozok Türkmenleri", *Anadolu'da ve Rumeli'de Yörükler ve Türkmenler Sempozyumu Bildirileri* (haz. Tufan Gündüz), Ankara 2000, s. 195-209; *Yozgat İl Yılığı* 1991, Ankara 1991; *Yozgat Kataloğu* 1990, İstanbul 1991; M. Öcal Oğuz, *Yozgat'ta Halk Şairliğinin Dünü ve Bugünü*, Ankara 1994; A. Şakir Ergin, *Vakıflar ve Yozgat'ta Tarihî Vakıf Camiler*, Ankara 1994; Ahmet Akgündüz – Said Öztürk, *Yozgat Temettuât Defterleri*, İstanbul 2000, I-III; *Osmanlı Devleti ve Bozok Sancağı*, İstanbul 2000; Ömer Yılmaz, *Yozgat Tarihi Coğrafyası*, Konya 2001; Orhan Sakin, *Bozok Sancağı ve Yozgat*, Ankara 2004; Hakkı Acun, *Bozok Sancağı (Yozgat İli)'nda Türk Mimarisi*, Ankara 2005; Taha Niyazi Karaca, *Ermeni Sorununun Gelişim Sürecinde Yozgat'ta Türk Ermeni İlişkileri*, Ankara 2005; a.mlf., *Yozgat Ermeni Ayaklanmaları ve Boğazlıyan Kaymakamı Kemal Bey Olayı*, İstanbul 2008; M. Tayyib Gökbilgin, "15 ve 16. Asırlarda Eyâlet-i Rûm", *VD*, sy. 6 (1965), s. 51-61; P. Wittek, "Bizanslılardan Türklere Geçen Yer Adları" (trc. Mihin Eren), *Selçuklu Araştırmaları Dergisi*, I (1969), s. 193-240; Ahmet Yaşar Ocak, "Millî Mücadelede Çapanoğlu İsyanı 8-27 Haziran 1920", *TKA*, VII-X (1974), s. 150-183; a.mlf., "Emirci Sultan Zaviyesi", *TED*, IX (1978), s. 132-191; a.mlf., "Bozok", *DİA*, VII, 321-322; Mehmet Öz, "Bozok Sancağı'nda İskân ve Nüfus (1539-1642)", *TTK Bildiriler*, XII (2000), III, 787-794; *Kâmûsü'l-lâm*, VI, 4812-4813; Suraiya Faroqhi, "Yozgat", *Eİ²* (İng.), XI, 341; Enis Karakaya, "Çapanoğlu Camii", *DİA*, VIII, 219-220.

YUNUS KOÇ

YOZGATLI HACI AHMED EFENDİ

(ö. 1896)

Halvetî-Şâbânî şeyhi.

Yozgat'ta doğdu. XVII. yüzyılın sonlarında Yozgat'ın doğusundaki Çalatlı köyünü yurt edinen bir Türkmen aşiretine mensuptur. Babası Derviş Süleyman Efendi ailesiyle birlikte Yozgat'ın merkezine gelip yerleşmiş ve oğlu Ahmed burada dünyaya gelmiştir. Medrese tahsilini Yozgat'ta

Yozgatlı
Hacı Ahmed
Efendi

ta yapan Ahmed Efendi genç yaşta tasavvufa ilgi duydu, Çerkeş'e gidip Şâbâniyye tarikatının Çerkeş'iye kolunun kurucusu Çerkeş Mustafa Efendi'ye intisap etti, seyrüslûkünü tamamlayıp ondan hilâfet aldı. Şeyhinin tavsiyesiyle Anadolu'yu dolaştıktan sonra Suriye, Irak ve İran'a gitti. Bağdat'ta Abdülkâdir-i Geylânî Türbesi'nde halvete girdi. Çerkeş'e döndüğünde Yozgat ve civarında irşadla görevlendirildi. Şehrin güney tarafında ormanlık dağın eteğinde bir cami-tekke inşa ederek irşad faaliyetine başladı. Sultan Abdülmecid'in saltanatının son yıllarında müridlerinden eski Sivas valisi Münib Mehmed Paşa'nın misafiri olarak İstanbul'a gittiğinde saraya davet edildi. Sultan Abdülmecid, Veliaht V. Murad ve annesi Şevkefzâ Kadın ile tanışma fırsatı buldu. Kendisine bir kılıç ve hazineden yüklü miktarda para ihsan edildi. Ancak yol güvenliğini ileri sürüp parayı almadan İstanbul'dan ayrıldı. Birkaç ay sonra Yozgat mutasarrıfı tarafından kendisine teslim edilen bu parayla cami ve tekkesi için bir vakıf kurdu, emlak ve arazi satın aldı. Şâbâniyye tarikatının Yozgat ve civarında yayılmasını sağlayan Hacı Ahmed Efendi 1896'da vefat etti ve bugün kendi adıyla anılan caminin avlusuna defnedildi. Bir yıl sonra oğlu Muhyiddin Efendi kabrinin üzerine bir türbe yaptırdı, türbesi bugün ziyaretgâhtır. Şeyh Ahmed Efendi'nin iyi bir güreşçi, yüzücü, at biniçi, gürz sallayıp kılıç kullanmakta mahir bir sporcu olduğu, uzun bir ömür sürdüğü ve 125 yaşında vefat ettiği nakledilmektedir.

"Terkiyâ" mahlasıyla şiirler yazan Hacı Ahmed Efendi'nin bir divanı olduğu söylenirse de eser günümüze ulaşmamıştır. Bazı şiirleri torunlarından Ömer Faruk Ergin tarafından yayımlanmıştır (Mâverdî, *Edebî'd-din ve'd-dünyâ* içinde, Ankara 1974, s. 141-158). Hacı Ahmed Efendi'nin vefatından sonra tekkesinde oğulları Muhyiddin Efendi, Sadreddin Efendi, torunlarından Ethem Efendi, ardından altı ay kadar aile dışından Damadzâde Necib Efendi şeyhlik yapmış, şeyhlik makamı son olarak beşinci oğlundan torunu olup Şeyhzâde Ahmed Efendi diye tanınan Ahmet Şevki Ergin'e intikal etmiştir. 1906'da doğan Şeyhzâde Ahmed Efendi babası Abdullah Ârif Efendi'yi küçük yaşta kaybetti. Yozgat'ta başlayıp İstanbul'da sürdürdüğü öğrenimini rahatsızlığı sebebiyle tamamlayamadan Yozgat'a döndü. 1925'te ilk mektep öğretmeni olarak memuriyete başladı. Maarif Vekâleti'nin çeşitli kademelelerinde kırk yedi yıl görev yaptıktan sonra

Yozgatlı
Hacı Ahmed
Efendi'nin
türbesi

1971'de emekliye ayrıldı. 1942-1987 yıllarında dedesinin camisinde fahrî olarak imamlik görevini üstlenen Şeyhzâde Ahmed Efendi, Halvetî-Şâbânîliğin yanı sıra Erbilli Esad Efendi'nin halifelerinden Mustafa Hulusi Efendi'den (Arınmış) Nakşibendî-Hâlidî, Damadzâde Necib Efendi'den Kâdirî hilâfeti almıştı. Ahmed Efendi 1992 yılında girdiği şeker koması yüzünden son on yılını yatağa bağlı geçirdi ve 7 Ocak 2002'de vefat etti. 2009 yılında ailesi tarafından Ahmet Şevki Ergin Kültür ve Hizmet Vakfı kurulmuştur.

BİBLİYOGRAFYA :

Hacı Ahmed Efendi'nin Sultan V. Murad'a 12 Muharrem 1265 tarihli mektubundan istinsah edilmiş sûret; Sivas Valisi Münib Mehmed Paşa'nın, Şeyhi Hacı Ahmed Efendi'ye 21 Receb 1266 tarihli mektubundan istinsah edilmiş sûret; Ankara Valisi Abidin Paşa'nın 6 Şevval 1311 / 31 Mart 1310 tarihli mektubundan istinsah edilmiş sûret; Yozgat iline ait 30 no'lu şer'îye sicilinin 47/52, 47/53, 48/54. sayfa ve sıralarında kayıtlı Şeyh Hacı Ahmed Efendi'ye ait 1278 h. tarihli vakfiye kayıtları; Dördüncü oğlu Hafız Hayreddin Efendi'nin oğlu Şeyhzade Abdülkadir Efendi'nin elyazısı notları; Beşinci oğlu Abdullah Ârif Efendi'nin oğulları Şeyh Hacı Ahmed Ergin ve H. Ömer Faruk Ergin efendilerin el yazısı notları (bu belgeler müellifin özel arşivinde bulunmaktadır).

ALİ ŞAKİR ERGİN

YÖNELİŞLER

Aylık sanat ve kültür dergisi.

Nisan 1981 – Temmuz 1985 arasında kırk üç sayı ve Mart 1990 – Aralık 1990 arasında on sayı (44-53. sayılar) çıkmıştır. Kurucuları Ahmet Yücel, Ebubekir Eroğlu ve Adnan Tekşen'dir. Derginin sahibi ve yazı işleri müdürü olarak 1-10. sayılarda Bürde Yayınevi adına Mehmet Çetin, 11/12-48. sayılarda Mehmet Ocaktan, 49-53. sayılarda İz Yayıncılık adına sahibi Ahmet Şişman, yazı işleri sorumlusu Yılmaz Daşcıoğlu görünmektedir. Geneline bakıldığında derginin yönlendiricisinin Ebubekir Eroğlu olduğu anlaşılmaktadır. Daha önce Di-